

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

1. Quid sit matrimonium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

INSTRUCTIONIS SACERDOTVM, LIBER VII.

Quid sit matrimonium.

CAPUT I.

HOC ultimum instructionis huius libro, de ultimo sacramento agendum est, puta, de matrimonio. Ante omnia autem opus est, quid sit, statuere. Videtur autem sic posse definiiri. *Est contractus viri & foeminae legitimus, quo mutua corporum traditur potestas, gratia spiritualis collatus.*

In hac definitione aliquot sunt partes.

Prima est, *contractus*: hoc enim sacramentum ab alijs differt in eo, quod istud est contractus quidam naturalis inter duas personas, non quasi libet, sed virum & foeminam; ob id, additur prima pars, *viri, & foeminae*. At quia non omnis vir cum qualibet foemina potest hunc tractare contractum, sed sunt multa impedimenta, de quibus statim dicemus, ob id dictum est in definitione, *legitimus*. Et rursus, in quarta parte describitur, circa quid versetur iste contractus, & dicitur, quod per ipsum vir accipit potestatem super corpus foeminae, & foemina accipit potestatem super viri corpus, in his, quae ad vitam communem, & filiorum procreationem pertinent. Dicitur autem, *traditur*, de praesenti: nam cum sit solum promissio quidam futuræ traditionis, tunc non matrimonium, sed sponsalia dicuntur. Ultima pars est, *gratiae collatum*: non enim matrimonium est purus contractus, sicut venditiones, locaciones, mutua, & alia hujusmodi, sed est etiam sacramentum, ob id gratiam dignè suscipientibus confert, sicut unum ex alijs sacramentis: in quo multum errauit Duran. 4. distinct. 26. quæst. 3. qui dicit matrimonium non esse sacramentum, sicut

vnum ex alijs, nec gratiam conferre ex opere operato. Iusci-
pientibus, quod etiam dicit Gloss. i qu. i. cap. quicquid sed ista
est haeretica sententia reprobata in Concil. Trid. sess. 24. can. 1.
vbi statuitur matrimonium esse vere, & propriè sacramētum,
vt vnum ex alijs: & sess. 7. can. 6. & 7. vbi statuitur, quodlibet
sacramētum esse gratiæ collatiuum, & conferre digne Iusci-
pientibus. Hic tamen notandum est multūm differe man-
nōnium in lege Euangelica inter fideles, & inter Paganos. Et
est enim triplex discrimen.

Primum est, matrimonium infidelium est purus contractus
naturalis, non tamen est sacramētum; immo in lege na-
turæ, & lege Iudaica erat solus contractus: at inter fideles in lege
Christi, est etiam sacramētum. Christus enim contractum
ipsum naturalem ordinavit in sacramētum: vnde in Concil.
Trid. sess. 7. determinatur, omnia septem sacramenta a Chi-
risto instituta fuisse.

Hinc sequitur secundum discrimen, quod extra Ecclesiam
contractus hic non dat gratiam contractantibus ex opere o-
perato, nec dabat illam in lege naturæ aut veteri: at in lege
Christi dat gratiam, quia sacramētum est.

Tertium discrimen, Actus coniugalis extra Ecclesiam non
est meritorius, sed tantum est licitus: Infideles enim qui recte
matrimonium contractant, non peccant in copula carnali?
at verò fideles, si in gratia sint, & ob debitum finem actu hoc
vantur, merentur in ipso actu, sicut in alio bono opere, vedi-
cit S. Thom. in addit. q. 46. art. 6. Tunc autem est debitus finis,
quando actus fit ex iustitiae zelo & religione, vt homo faciat
id, ob quod, & in quod matrimonium est institutum: in quo
fuit haeresis Manichæorum, qui nuptias damnabant: dicentes
talem actum esse peccatum mortale: sed damnata est haeresis
in Concil. Florentin. & cap. ad abolendam, de haeres. Hinc per-
tet quid sit matrimonium.

De causis matrimonij.

C A P V T II.

Quatror causæ sunt in matrimonio; finalis, efficiens, for-
ma, & materia. Finis matrimonij triplex est.

Primus est, bonum prolixi, putat, vt filij procreantur,
procreati educantur, educati instituantur.

Secun-